

Ret i Et, og det er, at vi ikke følge Janen, uden Hensyn til om Nogen følger os eller ikke. Den Slags Janer holder jeg ikke stort af. Naar man rigtig ser efter, er det vist ikke Janer, men egoistiske Karlude. Nei, naar man arbejder for en Samfundsag i Forbindelse og Forstaaelse med sit Folk, da vil man ogsaa være istand til at kunne arbejde med og være medvirkende til, at det fornødne Flertal følger Janen. Men hvilken Jæne have de Herrer, hvilken Jæne har det ærede Medlem fra Helsingør fulgt. Han sagde, at han vilde forlade Ministeriet, naar han kunde fremme Forsvaret, men det ærede Medlem har bestændig ladet sit Forsvar falde den ene Gang efter den anden, men altid holdt sig til Ministeriet. Det er hans Jæne, de magtesløse Magthavere, som have villet bestjæmpe Flertallet for at have den behagelige Plads at være et magtesløs Mindretal, det er hans politiske Stilling. Den misunder jeg ham ikke og søger ikke. Naar jeg er med til at danne mig en Anskuelse om noget vigtigt, arbejder jeg for Forstaaelsen deraf. Er jeg ene om dette, er det politisk ikke rigtigt, fordi det ikke er betimeligt, og Sagen maa jaa gro, indtil den vinder den fornødne Klarhed eller Protektion hos de Ansvarlige. Det er vor Jæne, og den følge vi. Den gaar desværre oftest mod Ministeriet, men ganske vist vi kunne ogsaa sænke Janen, det vil sige ikke vige tilbage, men vi kunne ogsaa bøje ind med under en fælles Ledelse, selv om vi ikke ere fuldt ud tilfredse med Ledelsen, naar vi mærke, at der er Alvor for Fædrelandets Udvikling i de Beskræbelse, hvorefter den ledes, og naar Programmet ikke er det, at, saalænge Folkethinget ikke giver efter, og saalænge den almindelige Valgret ikke høier sig for den privilegerede Valgret, kan ingen Ting fremmes undtagen det Vigtigste.

Det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) vil jeg sige en Bemærkning til, ikke udenfor, men i Forbindelse, om ikke ganske i Slut med mine øvrige Bemærkninger. Det ærede Medlem for Middelfart udtalte Noget, jeg gjerne vilde nævne med et Par Ord. I det jeg nu i Hensyn til Betænkningen, tagen fuldt ud, slutter mig til denne Dagsorden, en Regtelse af Kjøbenhavns Befæstning, en loyal Udtalelse af Beredvillighed til at fremme et forstandigt, med Landets Interesser stemmende Forsvarsvæsen, tillige med Forbring om en Regjering, der paa dette Punkt som paa andre vil arbejde med Folkets Repræsentation til Landets Udvikling og særlig paa dette Omraade, saa vilde jeg gjerne — som jeg sagde — henvende et Par Ord til det ærede Medlem. Det Foredrag, vi

hørte af det ærede Medlem, finder jeg mig foranlediget til for mit personlige Bedkommende at hde ham en anerkjendende Tak for; det var et løftende, et varmt Foredrag. Det ærede Medlem har vistnok, i Realiteten set, Ret med Hensyn til sin Stilling her, der er kun, tror jeg, eet Punkt, hvor der maa gøres en Rettelse, og det er, naar han mente, at Belvillie fra Venstres Side stundom var blandet med lidt Spot. Det er utvivlsomt ikke rigtigt, men Belvillien er stundom blandet med nogen Forundring over den Forhaabning, det ærede Medlem er mødt med, til sine tidligere Venner eller rettere til det nuværende Høire. Vi have nu i mange Aar set paa dette Mindretal paa Regjeringsbænkene og Regjeringsvennernes Pladser og set paa denne uholdbare Stilling, de have indtaget. Vi have været Vidne til saa megen — naa, hvorfor ikke — Fanatisme fra den Side, at vi — trods det ærede Medlems store Betydning — have undret os over, at det ærede Medlem har troet, at han hurtig kunde vende dette indgroede Uvæsen til det Bedre. Det kan ikke negtes, at det vilde være ønskeligt, om det ærede Medlem kunde finde sine gamle Venner fra Fyrreerne og fra Begyndelsen af Halvtredserne og faae indpodet Noget i dem af den Aand, den Grundlovsopfattelsens Aand, hvori det ærede Medlem taler til os, som han er i Besiddelse af, og som nu ellers synes helt at være glemt eller fuldstændig forladt. Han kunde ogsaa i Forbindelse dermed minde dem om det Bedste i de skandinaviske Sympathier, som da vare oppe, for mulig at faae dem med til Virkeliggjørelsen af folkelig Regjeringskunst i Norden, til Fremme af Folkens Forbindelse og Samvirken, derved vilde han efter min Mening gjøre en overmaade stor politisk Nytte, og det var da muligt, at han kunde kalde Minder frem, der for nogen Tid kunde dulme Døgnets ofte smaalige og bittere Partikampe. Naar nu det ærede Medlem i sine Ytringer om, hvorfor han ikke kunde stemme for Flertallets Dagsorden, kom til at sætte dette i Forbindelse med Afstemningen over Finantsloven, saa tror jeg, at det meget ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet vor Stilling til denne — jeg indrømmer det — overordentlig betydningsfulde Afstemning ved Bedtagelsen af Finantsloven, og da den er sat i Forbindelse med Afstemningen over den her foreliggende Sag og angivet som en af Grundene, turde jeg i den Henseende maaske gjøre et Par Bemærkninger. Jeg indrømmer det meget ærede Medlem, at det forræfeste Svar til Ministeriet under de nuværende Forhold vilde være: Regtelse af Finantsloven. Derom er jeg ikke i Tvivl, jeg har vel ikke nogen-